

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

LO CONFLICTE ESCOLAR

A hidra reaccionaria á forsa de audacias ha acabat per provocar un gran conflicte. Feya temps que trobava 'l terreno flonjo y en ell enfonzava las arrels del arbre malehit de la intolerancia.

Per medi de las ordres religioses, agabelladores de l' ensenyansa particular, los reac-

cionaris deixaren sense pá á centenars de professors, honrats pares de familia, impossibilitats de ressirir la competencia de la gent negra, organisaada en una especie de comunisme, contrari á la naturalesa humana.

Gracias á las debilitats dels homes de la restauració, van lograr introduhirse en los Instituts de segona ensenyansa, ab lo restabliment de l' assignatura de Religió y Moral... ¡y mil cinchentas pessetas de sou! Un ministre que blassona de demócrata, en Puigcerver, vá obrirlos la porta. Un altre ministre que havia sigut federal, en Bosch y Fustegueras, vá acompanyarlos á dintre.

Ningú vá protestar contra semblant intrusió. Ningú vá dir que la llibertat de conciencia está plenament reconeguda per la Constitució del Estat, y que als establiments d' ensenyansa oficial s' hi vá á aprendre ciencia exclussiuament, no tenint la ciencia res que veure ab las moixigaterias religiosas.

No n' hi havia prou ab aixó: la hidra reaccionaria ha acabat per volerho tot: ha intentat apoderarse de l' ensenyansa pública. Ha donat lo primer pas per conseguirho, y ha desencadenat lo conflicte. La primera gota de verí clerical ha bastat pera fer rebosar la copa de la pública indignació.

Pendre pretext de las obras científicas de D. Odón de Buen, ferlas declarar compresas en l' *Indice*, sortir un bisbe adozenat reclamant del govern la exclusió de las obras indicadas dels quadros de la ensenyansa á pesar de haver merescut l' aprobació y l' elogi de la potestat civil; trobar un ministre prou dúctil per prestarse á tals exigencias aumentadas ab la suspensió del catedrático culpable de haver escrit obras elogiadas pel Consell de Instrucción pública, tot aquest conjunt de fets constitueix una maniobra tan burda, que á la lengua delata la seva naturalesa jesuítica. Los loyolas han per-

dut fá temps aquella finura que avant sels distingia. S' han encenegat en lo que 'l mon té de mes brut, las riquesas materials, y avuy ahont ells posan la mà, hi deixan las ditadas.

La burda trama ha quedat al descubert desde 'ls primer instant. Avuy lo perseguit, sense motiu, sense rahó, atropellanho tot, es un sol catedrático: si tal abús se consentís, demá serían deu, serían cent, serían mil, serían tots los que en son amor á la Ciencia, no 's prestessin á rendir plé vassallatje á las imposicions del ultramontanisme. De res havia de servirlos ni 'l seu mérit científich, ni la seva aptitud

professional, ni 'ls drets adquirits á la possessió de las cátedras, guanyadas en renyidas y rigurosas oposicions. Se 'ls despullaria de l' honrosa toga y se 'ls tiraria al carrer. Los puestos qu' ells deixessin vacants serían concedits als hipócritas ó als imbécils.

¿Qui no protesta indignat contra aquest monstruós despotisme, atropellador de drets sagrats, y qual objecte no es altre que apoderarse de la propietat agena, ofegar las expansions de la Ciencia y deprimir l' esperit de la joventut, fins á tornar á l' Espanya del Sant Ofici, Indibri y escarni del mon civilisat?

Cap reacció política per dura y brutal que 's presenti, tindrà may los caràcters de gravetat de una reacció religiosa. Las reacciones politicas deixan las senyals de las lligaduras en los brassos, que fácilmente se curan; las reacciones religiosas deixan en cambi las trassas de la imbecilitat y del idiotisme en los cervells, y aquestas afeccions mentals son llargas y á voltas incurables. ¿Acás las grans dificultats que troba Espanya pera colcarse al nivell de las naciones mes adelantadas, no son fillas del antich predomini del estúpido clericalisme, que va tenirla opresa sigles y sigles? Y lo que avuy succeheix, cas únic en las naciones modernas, ¿no es, per ventura, una perillosa supervivencia de aquell mateix predomini?

Per aixó hem vist ab entussiasme 'l crit enérgich de protesta llansat per la joventut escolar de Barcelona. Al aclamar la llibertat de la Ciencia y la independencia de la Cátedra ha donat probas varonils de la noblesa dels seus sentiments. Al costat de aquesta joventut amant de la justicia y defensora de la conciencia lliure, hi estém nosaltres en tot y per tot, com han d' estarhi forzosament tots los amants de la civilliació.

Hem presenciát aquests dias las sevas manifestacions entussiasmas, ardents, acaloradas y hem simpatisat ab ellas, com ab ellas simpatisa tot lo poble liberal de Barcelona. Y 'ls fets aquí ocorreguts trobarán eco á Espanya entera, porque no es possible aguantar ja mes temps las invasions de aqueixa taca negra que amassa englutir lo que la nació té de digne, independent y honros.

No importa que 'ls faritzens del clericalisme, quan no basta la ploma de un ministre que firma un decret injust ni la de un rector de Universitat que suscriu una disposició injustificada, apelin per imposarse als garrots y als sabres dels àngels de la policia. ¡Pitjor mil voltas péls que franquejan las

L' HÉROE DEL DIA.—D. ODON DE BUEN, catedrático de la Facultad de Ciencias de la Universitat de Barcelona.

portas dels temples universitaris a la forsa bruta! Tots aquests atropellos lluny de calmar los animos els enardeixen; y als agravis provocats per la injusticia s'hi han de unir necessariamente los que desenca-

dena la repressio brutal, renyida ab la rahó y la concienencia.

No s'olvidi que totes las revolucions que hi ha hagut a Espanya han anat precedidas de atachs y brutalitats de igual naturalesa. Qui tinga memoria que recapaciti!

¿Y que dirém del govern, que rer tenir content al ultramontanisme s'ha fet dócil instrument de las sévas cábalas?

No sembla sino que haja perdut l'enteniment. Si hi ha en la monarquia restaurada una forsa secreta y misteriosa que impeleix als homes que per governar han acceptat las lleys democráticas, a anularias per complet, subrepticament, donant alas a las intrusions clericals, hi ha tamé una patria, compromesa avuy, qu' exigeix la unió de totes las sévas forsas, pera salvar la séva integritat en perill.

Quan lo país prodiga ab generositat may prou admirada la séva sanch y 'ls séus caudals pera ofegar la guerra parricida encesa en la manigua cubana; quan lo matix govern reclama a cada instant la tregua del patriotisme, venir a desfermar la hidra reaccionaria, aflar las urpias del mónstruo odiat, provocar un conflicte que afecta tan a la dignitat, com a la concienencia del poble espanyol, es una de las majors torpesas que pujan cometre un govern; es una falta de tacto incompreensible; es una obsecació sense exemple.

Lo govern s'está suicidant, y l'ultramontanisme li ha fet la gracia de posarli la pistola als dits.

P. K.

o tenim prou espay per detallar las escenas que han tingut lloch a Barcelona, ab motiu del conflicte escolar. Los estudiants s'han portat com uns homes, surtint briosamente a la defensa de la llibertat científica y de la independenencia de la cátedra.

Quants homes vells han de aprendre formalitat y preisió en aquells joves de pochos anys, que s'pot dir qu'entran a la vida, proclamant los principis de la civilisació, atropellats pel clericalisme!

Lo porvenir es de la juventut, y hem de confessar que s'presenta radiant d'hermosas esperansas. ¡Eccelsior!

Escenas indignas, atropellos brutals els comesos per las taifas policias que baix l'aquiescencia o tal vegada obehint las ordres del rector van invadir l'edifici universitari, lo dematí del dimars.

May s'havia vist un escándol semblant. La policia ni menos vá fer distinció entre 'ls alumnos qu'estavan justament excitats, y 'ls que permaneixian enterament tranquils, entregats a sas tareas universitarias. Cegos d'ira y garrot en má van invadir los polissóns a pas de carga los corredors, los patis y fins las aulas, repartint trompadas a tort y a dret cayga qui cayga, rebí qui rebí.

La ploma s'resisteix a descriure escenas que desdoran lo bon nom de Barcelona.

Al peu de una enérgica protesta dirigida als espanyols, condemnant los excessos del clericalisme, la debilitat del govern y 'ls atropellos de la forsa pública, hi figura la firma de las personas mes caracterizadas de las agrupacions republicanas de Barcelona.

En l'allocució hi falta un párrafo dirigit al bisbe y a n' Bosch y Fustegueras, donantlos las gracias, per haver realisat la unió republicana.

Se diu generalment que l'unio fá la forsa; pero en lo cas present la forsa ha fet l'unio.

Al meeting celebrat lo dimecres a la tarde en lo Jardí espanyol hi assistí una concurrencia extraordinaria.

Hi havia també numerosas forsas de la guardia civil, y tota la pudó de Barcelona, la pública y la secreta.

Quants precaucions inútils! Lo poble de Barcelona sab fer us degudament de la llibertat politica, y conservar la calma a despit de las amenassas y provocacions.

Al Jardí espanyol, dimecres a la tarde, vá realisar-se un acte tan serio com important, defraudant per complet los desitjos de las autoritats conservadoras.

Las quals se tingueren de convencer de que ja s'ha acabat la temporada de sarsuela.

A l'hora en qu'escrich aquestas ratllas no pot dir-se encare si se celebrará 'l próxim diumenje un gran meeting de protesta contra 'ls abusos del clericalisme, secundat pel govern conservador. Tot depén del sesgo que prenguin los successos.

En cas de celebrarse, recomaném eficazment a tots los liberals y demócratas de Barcelona l'assistencia a un acte que ha de revestir extraordinaria importancia.

Importa deixar demostrat que 'l poble de Barcelona está unánime en retrassar la conjura dels ultramontans ab los faritzans de la politica restaurada, contra la primera de las llibertats, la llibertat de concienencia.

Molts periódichs y entre ells El Noticiero, han sortit casi sempre ab la mateixa cansó: «entre 'ls estudiants s'hi han vist personas que no freqüentan las aulas de cap Universitat.»

¿Y qué?—preguntém nosaltres. ¿Per ventura las andacias clericals interessan solament a la classe escolar? ¿Per ventura l'intent de supeditar l'ensenyansa pública al arbitre dels bisbes y a las decisions de la Congregació del Indice, no es un fet que revolta totes las concienencias liberals, amants de la dignitat y de la independenencia de la patria?

El Noticiero, ocupat en acumular perretes no hi entén res en aquestas cosas.

Si 'l ministre Bosch, per secundar certas aspiracions clericals, contra determinats catedráticos, pretén apoyarse en la ley de 1857, será precís recordarli que a l'any 68 estallá a Espanya una revolució que vá acabar ab totes aquestas antiguallas.

En un país, qual Constitució proclama la llibertat de concienencia, ni es licit parlar de que las Universitats han de ser católicas, ni molt menos consentir las intrusions dels prelats en la ensenyansa oficial.

Y consti que si aquella revolució no basta per deixarho així establert, el poble espanyol ne farà un altre 'l dia que convinga.

Y a propósit de lleys vellas. ¿Hi ha alguna disposició legislativa que haja anulat la expulsio dels jesuitas, dictada pel rey Carlos III y confirmada per una multitud de disposicions posteriors?

Y donchs ¿per qué s'ha de consentir que 'ls jesuitas infestin a la nació ab los séus convents y colegis? Ja veu, donchs, Sr. Bosch, com de lleys n'hi ha per tots los gustos y per tots los cassos.

Comensi per aplicar la ley de desterro dels jesuitas, y després parlarém de la ley de 1857.

Fa mes de 3 anys l'ensotanat de la parroquia de Sant Joan de Gracia, va permetres predicar contra 'l Sr. Cañellas y Ribas, director del Colegi lliure, atacant la séva dignitat. En la impossibilitat en que s'trobá l'ofés de respondrelli allí mateix, perque a la iglesia no deixan pendre la paraula, publicá dos fullas 'na titulada: En defensa propia y l'altra: Republica. Lo Fiscal denunciá la primera, y 'l Jurat lo dia 29 de maig de 1893 va absoldre al acusat. En quant a la segona s'ha querellat per injurias lo mateix reverendo que ab els seus insults va encendre 'l foch de la discordia. Lo judici oral está anunciat pel próxim dia 15, y es de creure que hi assistirá una numerosa concurrencia, y que la Sala s'fará cárrech de que 'l Sr. Cañellas havia de sortir necessariamente en viadicació de la séva dignitat, retrassant las ofensas que se li dirigiren desde 'l pulpít, y a las quals no era possible contestar d'altra manera. Está encarregat de la defensa de la causa, lo distingit advocat D. Climent Selvas.

CARTAS DE FORA.—Viladecans.—Ab l'excusa de protestar contra las festas del aniversari de l'entrada dels italians a Roma, 'l nostre home negre va organisar una funció de iglesia, prenent la paraula y desfermantse contra 'ls liberals, als quals ompli de insults y vituperis Pero del gosset que lladra desde casa séva, no hi ha que ferne cas.

Reus.—L'intrusisme negre acaba de obrir las portas de un colegi que ha delmat las classes dels pobres mestres titulars. Y s'dona 'l cas que 'l fill de un republicá federal molt conegut per haver contribuít a fomentar l'Escola laica, cridant per tot arren en favor de la Republica, s'ha deixat pescar com un llubarro en las xarxas dels maristas, que ara farán ab such la séva consequencia. Tan mala impresió ha produhit entre 'ls republicans aquesta defecció, que sembla que per creure ab un home, en lo successiu, será necessari pesarlo.

Cervera.—Ab molta solemnitat y gran animació y no menos éxit, va inaugurarse ab una solemne festa la societat coral y de Socorros mútuos titulada Lo Progrés. Sigueren invitadas al acte totes las autoritats, corporacions y societats de la ciutat, assistinthi totes menos el Centro católich, que alegá que no ananthi 'l rector ell tampoch hi aniria; la germandat del Carne que digué que no estant la societat Lo Progrés, baix l'advocació de cap Sant, no podía assistirhi, y 'l Cassino La Amistad, que pretenia que siguessin invitats un per un los 170 socios de que s'compon, sense considerar qu'en lo local del teatro no hi havia prou puesto per tants amichs.—La festa resultá lluhida, y tant lo coro que cantá algunas pessas, com los aficionats que representaren una sarsuela, com finalment lo Sr. Estany que pronunciá un eloquent discurs, sigueren objecte de felicitacions y aplausos.

A CARLOS SETÉ

Noy... (No't poso tractaments ni't faig gens de rendir, perque crech que reys com tú no s'hi ha d'aná ab cumpliments.)

Ja no cal que t'escarrassis, ni que organisis partidas, ni que sacrificuis vidas ni que diguis, ni que fassis. Ves de passá 'l temps distret entre rostras seductors, y jamunt!... Los conservadors van a donarho tot fet.

Sense sufrí 'l cops de porra que una guerra t'portaría, ni haver d'estar tot lo dia camas ajudeume a corre; sense la incomoditat que ocasiona una campanya, t'estás fent amo d'Espanya a tota velocitat.

Contempla de bona fé nostre actual modo de viure, y declara, sense riure, si aixó es lo carlisme ó qué.

La pobreta democracia está postrada, arrupida, feta a trossos, escarnida... lo que s'diu, una desgracia. Al que parla se li pega, al que crida se l'agafa, la llibertat se 'ns estafa, la constitució se 'ns nega.

No hi ha respecte a ningú, ni dels drets se fa cabal: succeheix igual, igual que si governessis tú.

¿Frases? Ne tenim a cents. ¿Congregacions? A cabassos. Cada tres ó quatre passos veus un pilot de convents. La gent conforme badalla; la premsa gemeix cautiva: l'única veu que aquí priva es la de la clericalia.

La iglesia dicta la ll y a cada moment s'espera veure en la nostra bandera, alló de: Dios, Patria, Rey.

Com si aixó no sigüés prou y mereixessim mes trabas, aquesta senmana acabas de lograr un triunfo nou.

La ciencia, avants soberana y lliure en los seus confins, ara ha d'anar pels camins que 'l senyor bisbe li mana.

Ell li marca 'l que ha de creure y lo que té de duptar; ell li diu qué ha de mirar y lo que no convé veure.

Ell, en fi, agafa 'l progrés y ab un brillo que no amaga, ne fa una bola, se 'l traga, y... ja no se'n parla més.

Ves, donchs, si jo t'inch rahó al dí, illustre perdulari, que tú ets lo senyó honorari d'aquesta pobra nació.

La religió, 'l patriotisme, la instrucció, la conveniencia, la política, la ciencia, tot, tot respira carlisme. Calmosament, pas a pas, ab un salero inaudit la nació ha retrocedit a reixanta anys endetrás.

Plantat tan bé 'l teu pendó y dominant aquest barri, ¿tornarás a armar xibarrí ab los fusells?... Crech que nó.

Val molt mes, y no es brometa, que lo que volias fé ajudat pel requeté t'ho vaji fent la Gaceta.

No obstant, si un dia succeheix que t'ficas de debó a Espanya, dona un premi a n'en Casanya: lo pobre home se 'l mereix.

En lo moviment actual, sa respectable figura s'ha posat casi a l'altura d'un Nas-Ratat ó un Caixal.

C. GUMA.

EXAMEN DE FÍ DE CURS

ORNELI Cascabell. —¡Presente! —Aném a veure a quina altura está. Ara sabrém si ha aprofitat las sabias ensenyansas d'aquesta casa. ¿Qu'esla terra? —Una bola. —¿Y la ciencia? —Un'altra bola. —¿Com explica vosté la formació del món?

—Mirí: sis dias de treball; lo primer una cosa, lo segon l'altra, y aixis successivament.

—¿Lo món, es una obra perfecta?
 —¡Paé!... ¡Qué vol que sigui una cosa feta en sis dias! De tots modos, si un hi troba bons cosists, no s' hi está del tot malament.
 —¿Quants móns hi ha?
 —Tants com casas.
 —¿De veras?
 —Si senyor: cada casa es un món.
 —¿Sab vosté quants anys fa qu' existeix la terra?
 —Lo calendari ho porta: segons lo pare Petavi, 5,878 anys.
 —No obstant la ciencia diu...
 —La ciencia que digui lo que vulgui. Si vosté 'm permetés expressarme en vers, li diria que solzament s' ha de creure 'l calendari que té l' aprobació del Ordinari.
 —¿Qué me 'n diu del pecat original?
 —Qu' es una ocurrencia originalissima. Figuris vosté que la serp va posarse á enrahonar, fent grans elogis de la poma; Eva va escoltársela, va cullirne una y ¡nyach!... caixalada. Crida á Adam, li ensenya la poma, y ell que si ¡zum!, se la menja.
 —¿Qué s' va menjar? ¿l'va ó la poma?
 —No ho sé de cert: lo positiu es que va menjar algo.
 —Y en tot aixó ¿ja hi veu lo pecat vosté?
 —Hombre... tant com véureli, no; pero me l' imagino.
 —¿Que va ser lo diluvi?
 —Una inundació molt mes important que la de Murcia. Tots los animals van ofegarse, y si l' arca de Noé arriba á naufragar, á horas d' ara ni vosté ni jo existiriam.
 —Diguin alguna cosa dels dimonis
 —¡Jesús, Maria, Joseph!... Los dimonis son uns esperits malignes, destinats á posar á proba la nostra virtut.
 —De modo que las donas son dimonis...
 —Las lletjas, sí.
 —¿Y las guapas?
 —Ab las guapas la cosa varia d' aspecte.
 —¿Quins son los noms dels dimonis principals?
 —Satanás, Odon...
 —¿Qu' es la fisica?
 —La fisica? ... Deu ser la senyora del fisich.
 —Y 'l fisich ¿qu' es?
 —Metje de regiment.
 —¿Quins son los elements mes indispensables?
 —L' ayre, l' aygua, la guardia civil y la policia.
 —¿Lo cap, serveix per pensar?
 —Hi ha desgraciats que diuen que sí; pero la majoria de la humanitat es d' opinió que 'l cap sols ha de servir pera sostenir la gorra ó 'l barret.
 —¿Sab alguna cosa referent á l' invasió dels bárbaros?
 —No senyor: dimars no vaig venir.
 —¿Quins van ser, per vosté, 'ls bárbaros? ¿Los polissons ó 'ls estudiants?
 —¡Los estudiants, home! ¿Ahónt s' ha vist posarse al costat d' un catedràtich que no creu en la poma, ni en la costella, ni en l' arca de Noé?
 —¿Qué vol dir *progrés*?
 —Prosperar fora un hom, y deixar que 'ls demés reventin.
 —¿Qu' es la llibertat?
 —Una malaltia que 'ls governs están en lo deber de curar á garrotadas.
 —¿Y la civilizació?
 —Una tonteria, que sembla mentida que ningú 'n fassi cas.
 —Molt bé, jove: sobressalient. Potser algú li dirá que aquest es lo camí d' anar á rodar una cinia; pero vosté no s' escolti á ningú. Si va seguint aixis, se farà home y hasta es possible que arribi á ser rector d' alguna universitat.

FANTÁSTICH.

BARREJA

La Justicia, lo Progrés, la Llibertat y la Ciencia jau xafat tot al dessota d' una sabata ab civella.

Es fanátich é ignorant com nascut en lo cor d' Africa, y á un tros de pal, qualsevol com á son Deu idolatra. Un missioner li predica altra religió mes santa, burlantse del tros de pal que té com cosa sagrada, y ell qu' ofés creu á son Deu sent forta set de venjansa, y al missioner martiritza fentli sufrir una mort bárbara.

Es ilustrat, ben instruit y ha nascut dintre d' Espanya; per sostenirse en un lloch guanyat á forsa de barra, per un Deu en qui no creu y una iglesia en que s' ampara á qui la vritat predica perseguix ab boja sanya, robant drets ben adquirits de la justicia burlantse y volguent, contra la llei, posá á la ciencia mordassas.

Entre l' africá ignorant y 'l civilisat d' Espanya, diguin lectors ab franquesa: ¿Quin els sembla mes salvatge?

Per evitar crims y robos, per perseguir mala gent, per empyayar als que jugan y per prestar bons serveys

al poble y á la justicia, son anyells. Pro per pegá á la quitxalla, per cobrá dels jugadors, per arronsar's davant d' homes y per fer negoci en tot prostituhint á la justicia, son lleons.

JEP DE JESPU.

n Bosch y Fusteguerras, al obrir lo curs académich, va dir entre altres cosas:
 —Lo fi de la vida es la vida mateixa.

Alguns van tatxar d' herética aquesta frase. Y no obstant, presentia per lema, ha pogut auxiliar als elements del ultramontanisme. Perqué 'n Bosch y Fusteguerras volia dir:—Lo fi de la vida ministerial es la vida ministerial mateixa.

L' ex-federal de altres temps, avants de abandonar la moma, será capás de tot, fins de que li dignin *escollá d' amén*.

Davant de ca 'l Bisbe:

—¿Pero qué 'us han fet los vidres del balcó? ¿Per qué 's trenquéu?—preguntava un mistich mitj esparverat.

Y un estudiant li va respondre ab molt salero:
 —Ho fem perque desde dintre pugan sentir mes clarament los crits de «¡Visca la llibertat de la Ciencia! ¡Abaix l' ultramontanisme!»

Desde la trencadissa, se creu que un personatje molt conegut á Barcelona, canviarà radicalment lo seu estribillo favorit.

En lloch de dir:—Fumem, fumem—com avants, diuen que dirá:—Noys, noys: no fumém!

Lo bisbe Catalá al rector de la Universitat:

—Vosté 'n té la culpa de lo que ha succehit. Si enhorabona quan jo, á últims de agost vaig enviarli 'l decret del *Índice* condemnant las obras del Odón de Buén, vosté las hagués excluhidas del quadro, suspent al seu autor del càrrech de catedràtich, com llavoras no hi havia estudiants, ens hauriam estalviat tots aquests escándols.

Una cosa per l' istil diuen que va dirli, quan don Juliá li besava l' anell, plé de compunció.

Los procediments de D. Jaume semblan inspirats en lo que practicava 'l Sant Ofici. Lo secret en lo cástich es la garantia del éxit.

¡Bravíssim!

Sembla que durant los successos escolars la magnífica morada que 'ls jesuitas posseheixen en lo carrer de Caspe va estar guardada permanentment per un retén numerós de policia.

A un jesuita de levita li van preguntar:—¿Cóm es que no issan la bandera inglesa?

Y ell va respondre:—Deixis de banderas inglesas: per aquesos cassos serveixen molt mes los *pendons* del govern civil.

Sembla qu' en lo succe-siu 'ls mateixos estudiants demanarán qu' en tots los centros d' ensenyansa s' hi estableixin classes de gimnástica.

Y quan als estudiants lo bras els fassi bola, llavoras ¡que hi vajan polissons! ...

La trencadissa de vidres de la tribuna del Palau episcopal va ferse ab trossos de carbó.

Un neo se 'n exclamava, dihent:

—Tot aixó es obra de la masoneria. Aquest carbó indica que per aquí han passat els *carbonaris*.

Y resulta que ara que s' han vist l' indignació pública al damunt, ningú vol tenir la culpa del conflicte.

En Bosch y Fusteguerras que va contestar com tothom sab lo telegrama dels diputats republicans per Barcelona, dona las culpas al bisbe.

Lo bisbe las endossa al rector de la Universitat.

Y 'l rector de la Universitat será molt capás de penjarlas á la criada, que per aixó la paga.

Ja ho sabiam: es l' eterna condició dels neos y de sos farisaichs auxiliars: lleons ab los débils, al descarregar la pedregada 's tornan cargols y 's fican dintre de la closca.

Apunti, Sr. de Buén, apunti en lo seu tractat de *Historia natural*.

Bé mereixen un capítul dels mes interessants aqueixas especies susceptibles de transformarse de fieras carniceras en babosos moluscos.

Ni 'l mateix Darwin, creador del método evolucionista, havia imaginat may tan estupendas transformacions.

Alguns elements liberals, ab la idea de contrarrestar los atreviments del ultramontanisme, tractan de constituhir una *Congregació del Pulgár*.

Racionalment es de creure que 'l *Dit gros* sempre que 'l cas se presenti, tindrà molta mes forsa que l' *Índice*.

Lo poble dorm. Tot de un plegat se sent al demunt una fredor y una mullena, que 'l fan brincar.

—¿Qu' es aixó?—pregunta esparverat.

—¿Qué vols que sigal!... Una dutxa d' aygua beneyta.

¡Poble espanyol, mentres tú dormias, no ha faltat qui 't preparava aquesta broma!...

Espavila't, obra l' ull, vigila.

Al ministre Castellano al arribar á Zaragoza li han tocat la marxa real.

També la tocan á n' en Cánovas, y es de presumir que 'l mateix obsequi 's farà extensiu á tots los ministres.

Lo qual no té res de particular, perque fa ja molt temps que cada ministre té un rey al cos.

XARADA
ESQUELA MORTUORIA

†
 D.ª TOTAL SEGONA-TERSA
 (Mort á la edat de 70 anys.)
 (Q. E. P. D.)

Sas desconsoladas fillas D.ª Prima-segona tersa, D.ª Tercera-quarta y D.ª Prima-segona-quarta, suplican á tots sos amichs y cone-guts la tingan present en sas oracions.

J. F. DURBÁN (A) REY NANO.
 SINONIMIA

¿Sabs lo que penso Total?
 Que la tot que vas donarme
 farà aumentar lo meu mal,
 puig fou sols per enganyarme.

QUELUS Y MEGATERIUM.

GEOGLIFICH

TOK'L
 TOK'L
 QUE'L
 QUE'L
 QUE'L
 JA

NOY DE SANS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadán Pío Vilá, Pere del Prat, P. P., J. S., J. F. Llera, Doctor Tranquí, R. Pujol, Pep, Jolisare V., y Escuela Vilafranquí.—Lo que 'ns envian aquesta semana no ja per casa.

Ciudadán R. T. y T., F. Aber y Co'l, Amadeo Bertrán, Emilio Sunyé, J. Lluquem O., Pelotari, Dos excedents de cupo, Galán per tot, Pere Prats y Vila, Pepet Pauzeta, Peret del Café, Pere Carreras y Jep de l' Hostia.—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá Salvador Bonavia: Concedit lo que 'ns demana.—M. Bofill: Per Déu, tingui compassió de nosaltres!... Desde qu' hem llegit las sévas amenassas que no podem dormir.—Chetia: Las dos composicions van bastant bé.—Jeph de Jespus: Grácias pels envíos.—Un Sacriléch: Los epigramas son brutos.—F. P. T.: Rebutá la composició: veurém de aprofitarla per l' Almanach té temps tot lo que vá de mes.—G. Bertrán: No 'ns convé la séva proposició: lo qu' envia no serveix.—F. Galí (Sancti Spiritus): Las consideracions que fá son vagas y contradictorias.—Paco Còpa: La poesia es fluixa.—E. Llavayol: Si no recordem mal la semana passada varem contestarli.—A. Cortina Rivera: Aprofitarem alguna cosa.—U. T.: La composició está ben verificada; pero resulta incongruent.—Ll. Salvador: Está bé: acceptada.—R. Torredella y S.: Idem, idem.—Sisquet del Full: Encare que 'ls fessem la pregunta, no 'b fariam mes ni menos.—M. Sitjes Comas: Está millor; pero encare s' ha de llimar.—Quimet: Vá bé.—P. Colomer: Las aprofitarem.—F. Nogués: Desitjaria m complaure!; pero 'ns falta temps. Lo Nogués de la correspondencia passada segurament qu' es vosté.—S. Borrut Solé: No 'ns fá 'l pes.—J. Pont y Espasa: La llarga 'ns agrada més que la curta.—Un Cassinayre: La poesia resulta bastent riplosa.—Llacs: Y la de vosté te alguns tochs massa desembossats.—Ramón Llei: Busqui un altre assumpto més apropiat.—Noy de la Pega: Está bé.—Pe; et del Vendrell: No 'ns acaba de agradar.

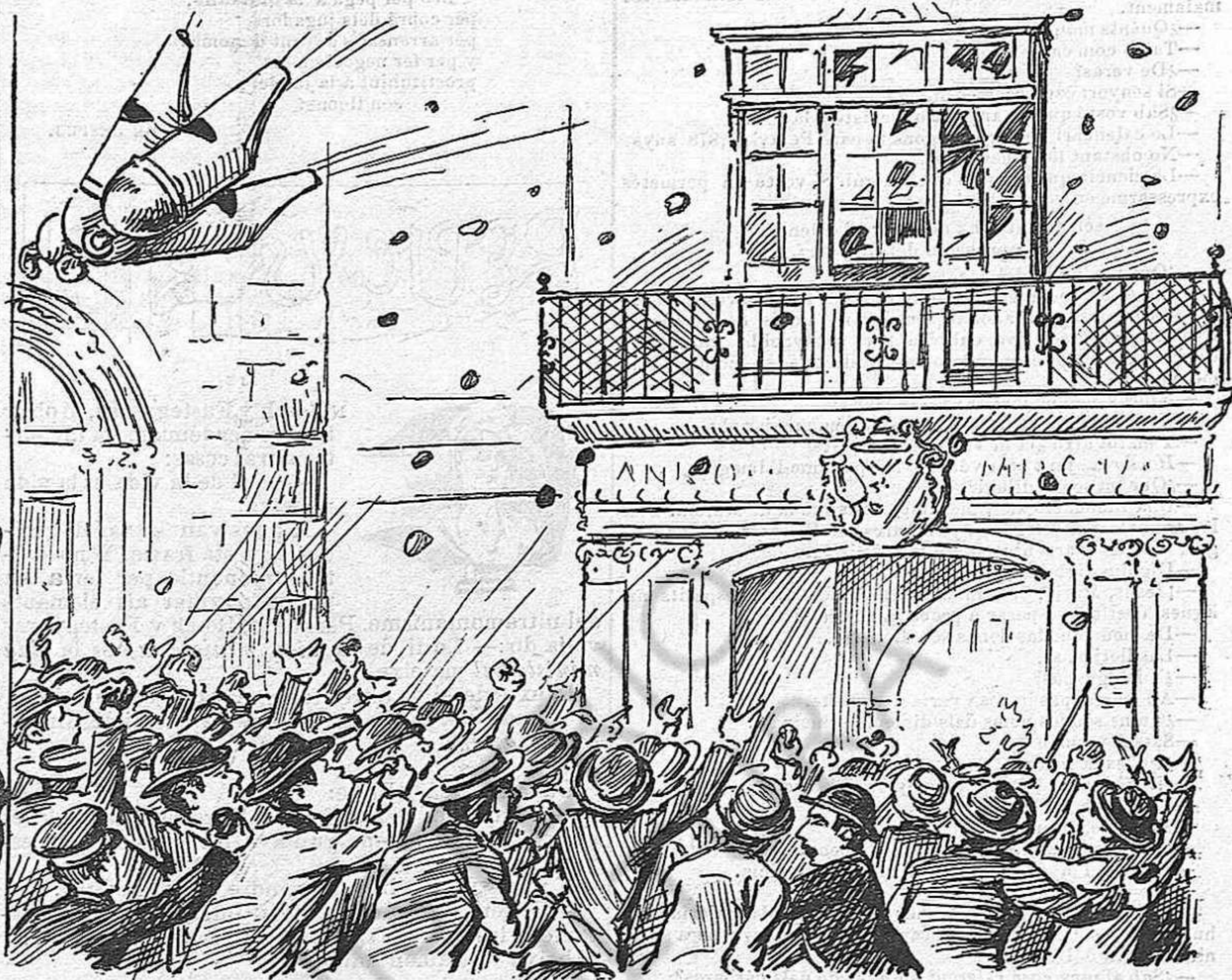
LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—BARCELONA

FRUYTA DEL TEMPS.—BOLETS Y CASTANYAS

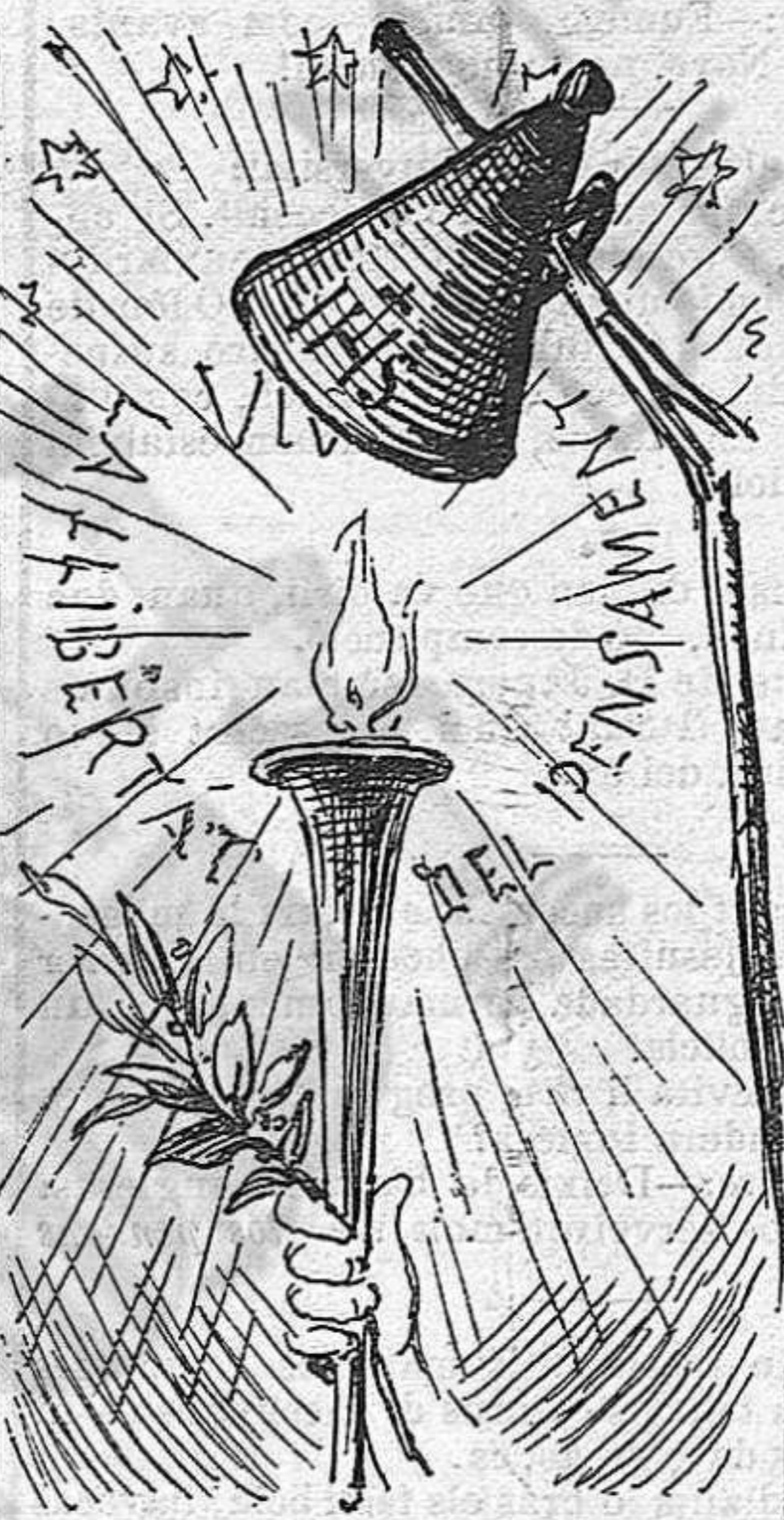
Las causas.

Los efectos.

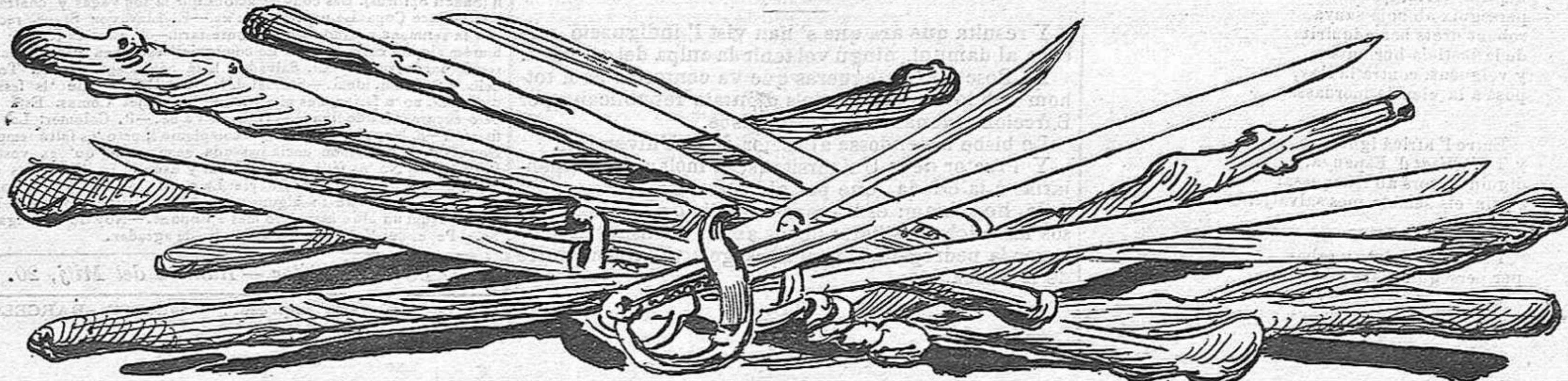
Per evitar certs fracassos nit y dia's fa guardá: may lo rector se recorda de que ha sigut escolá.

A aqueixa llum clara y pura, orgull de la noble Espanya, sempre que apagarla intentia, se 'ls ha de trencar la canya.

¡Oh ministre hipnotisat, federal de millors dias: aqui tens lo resultat de aná ab malas companyias!

Procediments conservadors-ultramontans.—Quan falta la forsa de la rahó s' apelan à la rahó de la forsa.